Ч. 259. Четвер 2 грудня (19 падолиста) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана - ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — З ческих таборів. — З ради державної. — Грецко-турецкі відносини. — З Ішпаниї.

„Korresp. Centrum“ на основі інформаций з ческих кругів представляе досить некористно вигляди уздоровленя парляменту. Славяньска Унія не покінчила дискусиї над справою внесень наглячих, порішить єї мабуть нині. Доси відношене голосів в Униї за і против відкликаня внесень есть 8 против 8. Нема також згоди що до форми реконструкциї кабінету. Часть послів з Крамаржем і Странским хотіла би тимчасового кабінету урядничого.

З поміж ческих партий особливо виступають против обструкциї аґрарці. Предсідатель ческого аґрарного клюбу, пос. Удржаль, заявив навіть в своїм орґані „Venkov“, що его клюб виступить в парляменті з предложенем, яке рішучо виключить можність веденя обструкциї в парляменті. Внесене то є спрямоване з против Німців і они певно не допустять до ухваленя его, щоби не дати собі вирвати на будуче з рук догідного оружия.

Коли мова про клюб ческих аґрарців, то треба згадати, що его внутрішні відносини не звичайно напружені, та що він мабуть розібє ся на дві фракциї. Причиною того є незвичайна ворожнеча між віцепрезидентом палати і аґрарного клюбу пос. Зазворкою та аґрарним послом Берґманом. Ворожнеча ся датує ся ще з часу поединку Берґмана з Штернберґом. Пос. Берґман видавав себе за резервового офіцира, хоч офіциром ніколи не був. Внаслідок того на внесеня Зазворки Берґмана з клюбу виключено. Всякі заходи приятелів Берґмана, щоби приняти его назад до клюбу, остали без успіху; що більше пос. Зазворка загрозив, що на случай приняття Берґмана — виступить з своїми прихильниками з клюбу. Задля задемонстрованя против Зазворки партийна екзекутива заявила ся за Берґманом.

Від того часу поділив ся клюб на прихильників Зазворки і Берґмана, котрі взаїмно себе поборюють. Остаточно справа скінчила ся тим, що — як доносять нинішні телеґрами — пос. Берґман зложив посольский мандат.

В дальшім ході вчерашного засіданя палати послів вела ся нарада над наглячими внесенями в справі шкіл národних меншостий. З послів промавляли Кaліна, ческий народний социяліст і Томашек, ческий социял-демократ.

П. Міністер просьвіти ґр. Штірґк вказав на державний закон про народні школи і на основний закон, після котрого близше управильнене справи полишене є краєвому законодавству. Міністер вказує на численні средства правні, які наші приписи адміністрацийні признають сторонництвам, коли розходить ся о школи меншости. В дальшій бесіді підніс п. міністер всілякі трудности, які стоять на перепові полагодженю тої справи. З окрема же зазначив, що після дотеперішних законів властиво доси не знати, хто має поносити тягари фінансові, получені з удержанем шкіл меншости, громада, держава, чи край. Міністер готов подати комісиї материяли, які будуть могли пояснити справу. По промові п. міністра нараду перервано і назначено слідуюче засідане на нині.

Між Грециєю а Туреччиною наступило знов напружене відносин. Турецкий посол в Атенах Уабі-бей і войсковий командант в Прівіда доносять з Монастира, що Греция робить великі приготовленя в Тесалії і на турецкій граници. Причиною нового погіршеня відносин есть очевидно знов давний предмет спору поміж обома сусідними державами: Крета. З Канеї доносять до Daily Mail: Кретийці постановили рішити судьбу острова в той спосіб, що хотять вибрати своїх послів до но-

Пивничний хробачок.

З німецкого — Е. Велі'ого.

— Я вже умію сама отвирати двері — каже маленьке сотворіне в синій вовняній суконці і піднимає ся на пальці перед великою тяжкою берлиньскою брамою. На голові у неї дві ясні коси, в котрі вплетена чорна стяжка, они троха відстають від головки. На руці висить кіш, в котрім лежить кілька овинених в папір пакунків. Єї сині очи глядять розумно до гори на даму, котра саме піднимає руку, щоби потягнути за дзвінок.

— Так, умієш? — питає она розсіяно.

— І купувати для мами — єї пальчик показує на зміст коша.

— То красно. — Портієр велить чогось на себе ждати і тому дама має час уважнійше приглянути ся бесідливій малій. — То вже богато умієш. — Фіякер, що привіз даму, навертає і поволи відїздить, а мала дивить ся за ним.

— Їздити, як то красно — як красно.

— Ти вже коли пробувала? — Брама вправді вже отверта, але обі, що стоять перед нею, не спішать ся.

— О вже — як ми приїхали зелізницею з Вальтерсгавзен. В Берлині ліпше, каже тато, але і в Вальтесгавзен було добре. Цьвіти і луки і великі дерева і кури і вівці — і.... — она урвала.

— Як ти називаєш ся, дитинко?

— Ліда Дідеріх і маю ще малого братчика.

— А де ви мешкаєте? — Мала пересуває ся попри неї до великих сіний.

— Там в куті в пивници. А мій тато уміє плести хороші коші. — І з гордостию додає: — Раз в Вальтерсгавзен зробив такий красний кіш для суперінтендента.

— Ах! ах!

— А тут в Берлині хоче заробляти більше гроший і тоді буде нам добре. — Она усьміхає ся, а округлі сині очи видають ся більшими — і тоді будемо також їздити таким хорошим возом. — І ущасливлена мала побігла подвірем. Шовкові сукні дами шелестять на сходах першого поверха і она думає, які то ріжні бувають бажаня. — Той пивничний хробачок приміром не завидує нікому хорошої одежі і красних цьвітів — она хотіла би лиш їхати в повозі улицями Берлина і горда та щаслива гляділа би на пішоходів. А одинокий син єї сестри позавидував вчера босих ніг якомусь уличникови і мати мусіла єму обіцяти, що підчас ферий, коли поїдуть над північне море, буде міг ходити босий. — Тут в Берлині не можна, Фреде.

— Але чому?

— Так,— відповіла як звичайно коротко і то робило конець всяким дальшим питаням.

Пивничний хробачок ще не раз стрічав ся з нею, глядачи все весело синими питаючими очима, все кудись спішачи з грішми в малій ручці або з кошем і обі они поздоровляли ся, дама усьміхаючись, дитина з довірем. Одного рана надійшла на то, як якийсь хлопчище кинув ся на дитину, що схоронила ся в куті брами. Він утік, великі сльози котять ся по лицях Ліди.

— Чого ти бігаєш по улици, дитино?

— Нам не вільно бавити ся на подвірю — то для тих з переду. А господар дуже недобрий і отець гніває ся.

— Малі чемні дівчатка сидять дома....

Ліза притакує головою, немов би була твердо о тім пересьвідчена, що заслужила на той докір.

— В Вальтерсгавзен могли ми всюди бігати. Тут вогко і не здорово, каже мама. Она часом плаче і хоче виїхати з Берлина, але тато ні...

— І ти також ні, правда? Бо ту такі красні повози.

— Ах так!

Коли би єї сестра, жінка радника, не була така упереджена. Та дитина така весела і чемна, така природна. Фред сидить все з своєю бонною сам, або ходить на проходи — може було би для него добре, коли би бавив ся з такою дівчинкою. Але она забуває зробити то предложене сестрі — має тілько инших річий на голові.

По однім хмароломі була повінь на подвірю і вода залила всі сутеренові мешканя дому. — Огнева сторожа, крики, сьмішні події, оповідає єї сестра. І каже, що десь буде чути ся свобідною і вдоволеною, аж тоді, коли спровадить ся до власної віллї в Шарльотенбурзі.

вого грецкого парляменту. Очвидно здають собі они справу з небезпечности, яку потягнув би за собою подібний поступок, а навіть числять на можливість війни між Грециєю а Туреччиною. Є виключеним, щоби Греция не приняла послів, а кретийскі дипльоматичні круги суть того переконаня, що опікунчі держави не позволять Туреччині доходити своїх суверенних прав з оружием в руках. В кождім разі задумують виставити 40.000 людий.

З Мелілї наспіла офіцияльна вість, що Іспанці заняли без ніякого опору зі сторони Кабилїв гору Атлятен в области Бенїбу Іфрор. Они укріпили єї, опанувавши в той спосіб цілу область, бо та гора є свого рода ключем до сухопутних і водних доріг в цілій околици. Від сеї хвилї піддали ся всі племена Геляя Іспанцям безусловно. Укріпленя на занятій горі мають бути получені шанцями з иншими укріпленями Іспанців, через що опанують Іспанці цілковито сю часть области Ріфу, в якій ведуть ся воєнні операциї. Мінїстер-президент Морет заявив, що Іспанія осягнула через той успіх свою остаточну ціль і що походу не буде дальше розширяти. І так буде мала Іспанія досить до роботи, щоби завести цивілїзацию на здобутій просторони занимаючій 400-кільометрів.

Новинки.

Львів, дня 1 грудня 1909.

— **Бюра редакциї і адмінїстрациї** „Народної Часописи“ перенесені з Gazet-ою Lwowsk-ою до каменицї при ул. Чарнецкого ч. 10 II поверх.

— **Відзначенє.** Є. В. Цїсар надав професорови Михайлови Кусьоковичеви при польскій ґімназиї в Коломиї з нагоди перенесеня его в сталий стан спочинку титул радника шкільного.

— **Іменованя.** П. Мінїстер робіт публичних іменував провізоричного радника гірничого Тад. Гарзевича і ст. комісаря гірничого дра Каз. Мідовича радниками гірничими. — П. Управитель мінїстерства рільництва іменував люстратора лїсів Кар. Хлїпальского радником лїсництва.

— **Є. Е. п. Намістник** в школї промисловій. П. Намістник др. Бобржиньский звідував оногди львівску школу промислову в супроводї радника секцийного з мінїстерства робіт публичних дра Редля. Оглянувши докладно урядженя цілого заведеня, був п. Намістник присутний на лекциї начеркової ґеометриї на курсі, урядженім захода ми краєв. Ради шкільної для учителїв шкіл виділових з предметів III ґрупи, відтак на лекциї рисунків ґеометричних на відділї будівельнім. При огляданю варстату заведеня директор Кляпковский представив п. Намістникови управителя того відділу проф. Філясевича. Особливо заінтересував ся п. Намістник уладженем галї машин, галї шлюсарства артистичного і кузьнї та роботою учеників.

— **За крадїж портфелю.** В Станиславові відбула ся тому кілька днїв перед трибуналом присяжних судиїв карна розправа против Лейби та Ізраїля Гальпернів і Бронцї Тромпетерової, обжалованих о крадїж. Дня 12 вересня с. р. властитель бровару з Хотїня, Мошко Вайсман, купував при зелїзничій касї в Станиславові білет до Калуша і ховаючи дрібні до кишенї, замітив, що хтось витягнув єму портфель з банкнотами на 1.770 К. Про сю крадїж повідомив сейчас капраля міскої полїциї Антона Воляньского, що мав службу на зелїзничім двірци, а той звернув своє підозрінє на Лейбу та Ізраїла Гальпернів false Лютетіґів, котрі тиснули ся також коло віконця пасажирскої каси, а по хвили щезли зі стациї. З ними щезла також Бронця Тромпетер, рітуальна жінка Лейби Гальперна, що також тодї була на стациї. Отже полїциянт Воляньский удав ся до мешканя Л. Гальперна, а два инші полїцийні функционарі до мешканя Ізраїля Гальперна в Княгинї селї. Оба Гальперни постановили полагодити справу так, що дали полїцийникам по 100 К, аби лише не робили ніякого ужитку. Так само Бронця Тромпетер старала ся викрутити з афери, даючи полїциянтови Гашиньскому 420 К. Однак всїх 3 жидів арештовано і часть 1000 К, Вайсман дістав назад, а решта пропала. Всїх 3 обжалувано о крадїж та о намір перекупленя полїцийних орґанів для затушованя справи і на онодїшній розправі трибунал засадив Лейбу Гальперна на $5^{1}/_{2}$, Ізраїля Гальперна на 5, а Тромпетерову на рік тяжкої вязницї, заостреної постом що місяця.

— **Дрібні вісти.** До шлюсарскої школи в Тернополи записало ся 34 учеників, між тими 14 Русинів. — В Пітсбурзї завязав ся комітет під проводом о. М. Стефановича, котрий збирає датки на удержанє приватної рускої ґімназиї в Рогатинї. — В Менчестері (в півнїч. Америцї) є до 450 руских душ. Перед двома роками поставили церкву, а тепер отворили при церкві руску школу для дітей і курс для старших неграмотних, яких записало ся 18. — Б. комісар львівскої полїциї п. Лукомский обнявши з днем 1 падолиста директуру полїциї в Станиславові, розпочав свою службу від того, що засуспендував 4 полїцийних аґентів, які стояли в змові із станиславівскими злодіями і дїлили ся з ними добичею. Засуспендовані будуть потягнені до судової одвічальности. — Дружина театру львівского „Сокола“ виїде в недїлю дня 5 с. м. до Перемишля і устроїть там в салї „Народ. Дому“ виставу штуки „За батька“, історичної драми в 5 діях Бориса Грінченка. — Пов. тов-о господарско торговельне „Народний Дім“ в Лїську прийме безженного помічника торговельного обізнаного з веденем торговлї мішаних товарів. Поданя вносити до Дирекциї найпізнїйше до 10 грудня с. р. — В Тексас в півнїч. Америцї помер недавно тому жид Ицко Ґлїнценштайн і лишив 30 міліонів долярів спадщини. Росийский консулят завізвав тепер кревних помершого в Здуньскій Волі коло Варшави, щоби зголосили ся по спадщину.— З товарового воза француской півнїчної зелїзницї вкрадено куфер з дорогоцінностями вартости звиш 300 000 фр. — В міскім театрі у Львові знайдено в понедїлок золотий перстінь з яспісом і зложено на полїциї.

— **Скоропостижною смертию** помер вчера по полудни в Перемишли тамошний дивізіонер фельдмаршалпоручник Генрих Авлїх. Вибравшись разом з сином верхом на прохід почув нараз біль в грудях і вернув чим скорше до ґарнізонового шпиталю, щоби тут засягнути поради. Під самим шпиталем ледви що злїз з коня, як впав вже неживий на землю. Смерть наступила в наслїдок удару серцевого.

— **Знову циянкалї в роботї.** З міста Верден у Франциї доносять до париских ґазет, що на тамошну 8 шкадрону гузарів виконано троїтельский замах. До зупи кинув хтось значну скількість цияну потасу або т. зв. циянкалї, зупа однак так сильно заносила сею отруєю, що вояки не хотіли єї їсти. Лїкар зараз розслїдив зупу і сказав, що коли би 80 вояків тої шкадрони з'їли були

Не буде примушена дивити ся на такі річи. Настала довга, зимна слота. Одного дня дама приїхавши, застала Лїзу скуленою перед дверми.

— Іди скоро до мешканя, мала — она слухає, утомлений, рівнодушний погляд стрічає дама — в такім дощи перестудиш ся, Лїзо і будеш хора. Дитина звісила голову і йде поволи попри неї на подвіре.

Коли панна Вінґен опинила ся перед мешканем сестри, пригадала собі, що має чоколядки в кишени для Фреда. Повинна була властиво дати їх малій блїдій Лїзї, Фредови не зашкодило би, коли би тітка прийшла раз без дарунку. Але завертати дитину не вигідно — отже другий раз — коли не забуде.

На другий день чує, як жінка портієра говорить до льокая єї сестри:

— Очевидно, всі паньство в цілім домі жалували ся, бо она так голосно кричала: Моя дитина, моя дитина!

— При отвертих вікнах — додав Йоган з докором і перехилив голову на бік.

— Милий Боже, так то правда — але бачите, пане Йоган, і такі люди люблять свої діти.

— Але треба мати увагу, пані Куцке, — то все головна річ! А відтак — і він показав рукою на сутерени — не робити богато крику, се розумнїйше. Уважайтеж на те. Чим менше тут на передї будуть знати о тім, тим лїпше. То не приємна річ! — Він гладить ся по своїм оголенім лици і відходить.

Жінка портиєра обтирає кінцем фартушка очи і каже до фризиєрки, що мешкає в офіцинах: — Ані дрібки серця, панно Ледерман, ані дрібки! Прибраний, прасований, в лякирах — а в середині? Але таких людий ми вже знаємо. Куцке добрий чоловік, але таких людий, як отсей — не може стерпіти. Ні, панно Ледерман, о то вже я постараю ся, аби всьо було добре. В такім случаю і наш чоловік не уважає на гроші, а хоч би було пожичити, або заставити. Що належить ся, то ся належить. А ті люди тут чужі і конче треба ними займити ся.

Ледерман усьміхає ся, переступає з ноги на ногу, притакує головою, зітхає і знов усьміхає ся. Она дуже тиха особа, приходить і відходить незамітно — за двайцять лїт научила ся по ріжних домах: „Не будьте нічим, лиш тінею“.

Панна Вімкен не має часу спитати ні тут ні на горі в мешканю сестри, бо Фред, побачивши єї, кидає ся до неї і скоро оповідає, що приїхали з Франкфурту дідуньо і бабка приїхали зовсім несподївано, що всі дуже тїшать ся і що она також мусить тїшити ся.

А слїдуючої недїлї відбуває ся родинний обід і як все є дуже добрий і обильний, а господиня дому знов горда на те, що у неї всьо так взірцево складає ся. По чорній каві, яку подано в правдиво турецких шклянках, виходить панна Вінкен на бальком. На улици недїльний спокій, прохожі в сьвяточних одїнях ідуть поволи, не видко того буденного посміху, повози і фіякри пересувають ся тихо по асфальтовім бруку. Нараз наближає ся якийсь відмінний, чорний віз — то дитинний караван. Задержує ся перед домом. Якесь молоде житє згасло, а его послїдна дорога на кладовище веде посеред сьвяточно прибраних недїльних прогульковців. Під'їздить і фіякер і стає за караваном. Скоро збирає ся громадка цікавих — то майже самі діти, дївчата стоять в червоних і синих суконках, хлопцї в своїх морацких одягах і глядять питаючо на велику тепер зовсім отверту браму. Для них є то видовище, так само як весїльний похід. Они, гадає панна Вінкен, не здають собі ще справи про початок і конець житя.

Двох чорно одїтих людий війшло до каменицї і по хвили вернули, несучи домовину прикриту вінцями цьвітів, та уставили єї на каравані. За ними дуже поволи виходить якийсь мужчина і жінка також з вінцями — певно родичі — він з цилїндром а она в довгім жалобнім серпанку а на фіякра сїдають убогі Куцке, панна Ледерман і якийсь молодий чоловік.

Сестра панни Вінкен виходить на бальком а за нею також хоче вийти Фред.

— Ні, ні — боронить она єму і відпихає его — лиши ся тут — а обертаючи ся до сестри, каже:

— Нехай не дивить ся на то, дитина не повинна мати сумних вражінь. Ходи, Фреде, виїмково дістанеш нинї ще одно тісто.

— Бо приїхали дідуньо і бабуня? — згадує хлопець.

— Так, тому.

Караван на долинї поволи рушає. Панна Вінкен дає рукою знак Йоганови, що переходить попри неї і показує на долину. — У кого умерла дитина?

— У кошикаря — в пивници, пятилїтна дївчинка, на запаленє легких. Ясна пані була дуже налякана. І саме в недїлю мусять ті люди робити похорон, а до того — то зовсім бідні люди — такий парадний похорон.

Кланяючись, відступає ся назад. Панна Вінкен глядить за караваном. Тепер їде мала Лїза, тепер має цьвіти і почести; в цілім своїм молодім житю не було їй нїколи так добре, як тепер — по смерти.

зупу були би всї на місци попабли. Підозріне затроєня впало на одного з підофіцирів, при котрім знайдено в кишени циянкалї, а котрого батько єсть золотарем і часто уживає тої отруї. Здає ся, що той підофіцир, у котрого знайдено також вкрадену дорогоцінну цигарницю хотів позбути ся в той спосіб якогось вояка, котрий позичив єму 150 франків і о них часто упоминав ся.

— **Обманьства на зелїзници** викрила жандармерия з Нов. Торгу. Тереном обманьств на шкоду зелїзничого скарбу були стациї Сіняза і Лясек, а виновниками були банмайстер з Сінязи, Браф і будник з Ляску, Зах. Они приймали людий до зелїзничих робіт на два або три днї, а числили на заробок за повний місяць, або на лісту робітників вставляли таких, що зовсїм не брали участи в якійсь роботї. По винагороду висилано тих самих людий кілька разів, але все в иншій одежі, щоб не звернути уваги, що они вже раз зголошували ся по заплату. Така манїпуляция тревала кілька лїт, а виплачені винагороди за невідбуту роботу робітники мусїли відносити „касиєрови“, будникови Захови. Коли ж хто з робітників не хотів брати участи в тім обманьстві, того сейчас гонили з роботи. Таких віддалених робітникік є богато. Як подають тепер сьвідки, кождий робітник, побираючи денно 1 кор. 60 с., усїв крім участи в крадежи носити будникови ріжні дарунки, як масло, сир, яйця, збіже, гуси, кури і подібні річи. Инакше єго видалювано з роботи, а на єго місце приймали такого, котрий умів як слід оплачувати ся.

— **Троїтель офіцирів.** По приїздї до Відня, коли вже всї пасажири порозходили ся з перону, висів Гофріхтер з купе другої кляси а всї три офіцири єго ескорти завели до комнати поліцийної станиці на двірци і заждали тут, аж заїхав по них повіз, присланий місцевою командою („пляцкомандою“). О год. пів до семої заїхав повіз перед браму ґарнїзонового арешту при ул. Брайтенфельд ч. 21. Один офіцир з ескорти зліз з воза і задзвонив та війшов відтак до середини. За кілька мінут явив ся знову і тепер заведено вже й Гофріхтера до арешту. Комендант арешту, капітан Антін Гусар відобрав від коменданта ескорти документи харчункові і офіцири ескорти вийшли з будинку. Комендант арешту зревідував ще раз Гофріхтера на цїлім тїлї як найдокладнїйше, а тодї старший профос штабовий завів єго до келї.

Арешт призначений для офіцирів і осіб рівних їм ранґою єсть зовсїм відділений від арешту вояків і містить ся на першім поверсї. В офіцирскім арештї єсть всего 12 кель а 3 з них призначені для штабових офіцирів.

Поручника Гофріхтера завели до келї ч. 5. Єсть то звичайна комната, в котрій в половинї висоти знаходить ся сильно закратоване вікно, виходяче на ґанок. В комнатї стоїть офіцирске ліжко з дротяним матерацом, подушкою і коциком до накриваня, стіл, крісло і шафа. В дверох, що виходять на коритар, єсть зроблена глипка, крізь котру вартовий може від часу до часу глипнути до середини і видїти, що арештант там робить. Для стереженя офіцирских кель ходять день і ніч два вартові з вязничної сторожі.

Коли старший профос завів Гофріхтера до келї, він здоймив з себе верхнє одінє і положив ся на постіль. Спати однак не міг; встав і ходив по келї; був дуже пригноблений. Около 9 год. зажадав чорної кави і єї єму принесли. Після приписів вязничних арештанти аж до часу першого переслуханя мусять бути зовсїм відокремлені; їм не вільно виходити на прохід і діставати книжки. Обід принесено Гофріхтерови з недалекої реставрациї, бо він тепер лиш в слїдстві і може сам своїм коштом харчувати ся. До послуги призначено єму одного з арештованих вояків і той вніс єму обід до келї в присутности старшого профоса. Заким страви подано, управа вязницї ще їх докладно розслїдила. Гофріхтер їв дуже мало і сидїв лиш та думав.

Після того, о що Гофріхтера посуджують, слїдство войскове против него буде вести ся о скрите убийство доконане на капітанї Мадері і о намірений такий же злочин против других офіцирів. За скритоубийство єсть після войскового закона карного визначена кара смерти через повішенє, за намірене скритоубийство 10 до 20 лїт вязницї а серед обтяжаючих обставин навіть на цїле житє.

З засудженєм на кару смерти злочинцїв з ранґою офіцирскою єсть ще назначена касация: офіцира позбавляють єго становища і єго ранґи, відбирають єму всї публичні титули і достоїньства, ордери, медалї за хоробрість та всї відзнаки і сполучені з ними побори. Коли так офіцира позбавлять всїх достоїньств і виключать з войска, віддають єго цивільному судови на страченє.

Важними в сїй справі суть зізнаня слуги Гофріхтера, котрий хоч і не конче прихильно висказує ся о своїм пані, однак рішучо перечить, мов би він посилав єго коли небудь по циянкалї. Та й взагалї слїдство доси не викрило, чи і де Гофріхтер купував дїйстно циянкалї. Жінка Гофріхтера каже, що звістні пуделочка купував він на то, щоби зробити їй якусь нецесерку, а коли єму то не удало ся, він пуделка попалив.

— **Розписане лїцитациї.** „Gazeta Lwowska“ з дня 1. грудня 1909 р. оповіщує розписане лїцитацийної продажи старих материялів, узисканих в окрузї ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові.

Оферти належить вносити найдальше до 12 години в полудне дня 15. грудня 1909 до висше згаданої ц. к. Дирекциї.

Услівя продажи можна отримати в бюрі для справ возових і варстатових львівскої ц. к. Дирекциї.

Телеґрами.

Відень 1 грудня. На нинїшнім засїданю палати послів по відчитаню внесків і інтерпеляций вибрано членів комісиї дорожиної а вибір комісиї для нарад над економічними відносинами до Угорщини усунено з порядку дневного. — Відтак приступлено до дальшої розправи над пильними внесеннями в справі шкіл меншостий народних. Пос. Велїя (ческ. аґрар.) заявив, що палата послів, котра свого часу протестувала против гноблення Поляків в Познаньщинї і Словаків на Угорщинї, повинна тепер виступити також против демонстрациї антических у Відни, котрі були замовлені і заплачені. Чехи жадають лиш того, щоби їх школи, котрі заводять за власні гроші, були признані і не були гірше трактовані як школи грецкі або турецкі у Відни.

Константинополь 1 грудня. Сербский посол заявив міністрови справ заграничних, що чутка о тім, мов би Сербія бажала заключити союз против Туреччини, єсть безосновна.

Петербург 1 грудня. Кадети постановили внести до думи ще перед сьвяточними феріями проєкт знесеня границь осїдку Жидів.

Петербург 1 грудня. Вчера по полудни відбув ся поєдинок на пістолєти межи Уваровом а Ґучковом. Уваров пострілений в лопатку, Ґучкову не стало ся нїчого.

Петербург 1 грудня. Поліциї удало ся наконець вислїдити злочинців загадочного убийства на Лештуківскім Заулку.

Ціна збіжа у Львові.

дня 30 падолиста:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	12·50	до	13 70
Жито	9·80	до	10·—
Овес	7·10	до	7·30
Ячмінь пашний	7·10	до	7·50
Ячмінь броварний	7·60	до	8·50
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	—·—	до	—·-
Вика	—·—	до	—·—
Бобик	—·—	до	—·—
Гречка	—·—	до	—·—
Кукурудза нова	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона	65·—	до	77·—
Конюшина біла	70·—	до	90·—
Конюшина шведска	70·—	до	85·—
Тимотка	25·—	до	27·—

Надіслане.

За редакцию відповідає: **Адам Крехонецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).